

איך נזכרה אופירה נבון בתואר „צברית השנה“ ואיך הצליחה דלת הזכוכין להכניע את אריאל שרון

לפני כמה ימים הופיעה תמונתו של יצחק נבון, שר החינוך, בעיתון הבוקר דבר. השר צולם כומו שרידף בגיליון של דבר. יצחק הררי, שצילם את התמונה, תפס את נבון בבוקרו של יום, באחת משיבות סיעת המערך. הוא חשב שהתמונה תתאים לעיתון כקוריוז. הוא לא ידע שיום קודם, ביטל נבון את המנוי על העיתון דבר, אותו היה מקבל לביתו, ולכן עט עליו כשהגיע לשיבת הסיעה. **אופירה נבון** הגיעה

גורם בכיר במשרד החוץ, מנסה להפעיל את קשריה כנכר, כדי לבטל את רוע הגזירה. **מי שפגש לאחרונה בח"כ שבה ווייס**, חש כי מהשבותיו מצויות הרחק מזירת ההתגרשויות הפוליטיות. ווייס, שהתמודד לא מכבר עם מחלת אביו, נאלץ להתמודד עם אסון נוסף שאירע במישפחתו — אחותו לקתה במחלה ממארת. סדרת העדיפויות של ווייס השתנה לחלוטין, והוא יצא לחו"ל, כדי להשיג לאחותו את שיטות

בחרר. שרון, הגנרל בדימוס, העיף מבט של תיקווה במירפסת הצמודה למינון. אחר־כך ניגש לעבר מחיצת הזכוכית החוצצת בין המינון והמירפסת, וניסה לפותחה. משנכשל, שלח מבט כוחו לעבר המחיצה, עשה העיניסיון השני נכשל. כשעיני הגברות מלוות אותו באכזבה, הגנרל המובס נינעץ בראשו לאות כניעה, סימן לארבע הנשים, והפמליה המאוכזבת הלכה לחפש מקום הולם יותר.

של „אינרטי-דיפיקו-טסם“ ראש־המשלה הדני, **פול שלוטור**, גילה לעמיתיו בישראל, כיצד מחויקה ממשתל־דנמרק מעמד. כיצד? — קפצו הישראלים על פיסת־מידע חיונית שכזאת. „פשוט מאוד“, הסביר שלוטור, „יש בידי הוכחות לפזר את הפרלמנט הדני, מתי שאפוז“? נו? האיזו בו הישראליים. „וזה מספיק“ הסביר שלוטור. „חברי האופוזיציה בדנמרק כה פחדים לאבד את מושבם, עד כי הם חושכים פעמיים, בטר ירגיזו אותי...“

מסממני ההקצנה בארץ — **רסיק חלבי**, איש הטל־וויזיה, נאלץ לפנות למישרד־התיקשורת, כדי שיוחלף מיספר־הטלפון בביתו שברליית־אל־כרמל. מישפחתו של חלבי סבלה לאחרונה מהטרדות טלפוניות, מלוות באימים, בשל הרימוי של אביה־מישפחה. **הסיבה למראו הקורר**

נציג מס־הכנסה היוצא, **דב נייגר** ומחליפו בתפקיד, **יאיר רובינוביץ**, חגגו את חילופי־הגברא ביום השני במסי־עדה ירושלמית. השניים נראו מאושרים: רובינוביץ — על התפקיד שבו זכה, ואילו נייגר — על ההקלה, שהיא מנת־חלקו, עם תום הקדנציה שלו.

גדי יגיל הביא מעט שימחה אל בין החומות הקודרות של כלא תל־מונד. כשהופיע שם לפני האסירים. כלא תל־מונד הוא בית־סוהר נוח יחסית, והמישמעת בו אינה קשוחה כמו בכלא־רמלה. למשל. האסירים בכלא הם בני־נוער. בהופעה ישבו בשורה הראשונה אסירים מבוגרים יותר. אלה היו חלק מאסירי אירגון הטרור היהודי, שעזבו לשעה קלה את „לימודי־הקודש“ שלהם כדי לצפות בתוכנית המבדחת שהגיש יגיל. בצילום למעלה: הטרוריסטים עם כמה נערים עבריינים, בשעת המופע.

היסטוריה התוכחו ביניהם מי מהם הצורך — **משנה**, שדיבר אל השכל, **ישוע**, שדיבר אל הלב, **קארל מארכס**, שדיבר אל הבטן, **זיגמונד פרויד**, שדיבר אל אברי־הרביה, ו**אל ברט אינשטיין**, שפתר את הדין באמריה: „מה אתם מתווכחים?“ והמשיך במסקנתו המפורסמת, „הכל יחס...“

הוא סיפר, שהוא פורש לעסקים פרטיים, במיסגרת השכלתו ונס־יונו בעריכת־דין. **סיבה למסיבה** היתה גם למוזמן נוסף באירוע שהתקיים באותה המיסערה — **מרדכי ברקת**, מנהל־המכס. ברקת חגג את יום־הולדתו ה־61, וסיפר צב־הלות, שאנשים אינם מאמינים למישימע אזניהם, כשהוא נוקב במיספר שנותיו: „כשאני אומר שאני בן 61, אנשים מגלגלים את העיניים.“ צחק ברקת בעל־בן 59...“

יעקובי העניק לאורח שי — את סיפרו עב־הכרס הממדי שלה, בשפה האנגלית. הספר, הכולל ניתוחים של שיטת המימשל בישראל, עורר התעניינות אצל האורה, אולם יעקובי הוריד לו את המוראלי: „אני יודע, אם אני סופר גדול, אולם, מי שמצליח לקרוא את הספר עד תומו, הוא, ללא צל של ספק, קורא גדול!“

הוא סיפר, שהוא פורש לעסקים פרטיים, במיסגרת השכלתו ונס־יונו בעריכת־דין. **סיבה למסיבה** היתה גם למוזמן נוסף באירוע שהתקיים באותה המיסערה — **מרדכי ברקת**, מנהל־המכס. ברקת חגג את יום־הולדתו ה־61, וסיפר צב־הלות, שאנשים אינם מאמינים למישימע אזניהם, כשהוא נוקב במיספר שנותיו: „כשאני אומר שאני בן 61, אנשים מגלגלים את העיניים.“ צחק ברקת בעל־בן 59...“

עוד מתנגד ליועץ המישׁ פטי לממשלה, **יצחק זמיר**: **חיים שיף**, המחלק זמנו בין בראזיל לבין ישראל והעוסק בהקמת פרויקטים מסוככים בשני המקומות, מצא זמן להתרע לפני מבקר־המדינה, **יצחק טלניק**, על תנאי־עבודתה של המצילים בת־לאיביב. שיף מאשים את זמיר בחוסר־רגישות, בעוד שמזיר גילה מעורבות

של מנהל־הטלוויזיה היוצא, **י"ר סף בראל**, תלויה לאור־דיוקא בסיום כהונתו הקצרה. בראל נרסע כמה פעמים בשבוע במסלול ירושלים־תל־השומר, שם מאוש־פז אביו. מצבו של האב מוגדר כקשה, עובדה שהעיעבה על מצב־רוחו של הבן בשבועות האחרונים. **צבי אלדרטי**, מי ש־כיהן כראש־מועצת מיגדל־העי מק ואחר־כך בחברת שיכון־עובדים, ואף היה חבר הכנסת השמינית כמשך יום אחד בחייו, השיא בשבוע שעבר את בנו בת־לאיביב. בלט בנוכחותו בחד־תנוה, יריבו של אלדרטי (מערך), **שאול עמור** מהלי־כור, שהדיחו ממועצת מיגדל־

הטיפול המתקדמות ביותר. **רקות** אחרות אחרי הדח־תו ממוסדות המיפלגה הליבר־לית, פגש ח"כ **פינחס גולד־שטיין** בצעירה, הגמנית עם ידידיו. זו העניקה לו נשיקה כמחווה־ניחומים, והטביעה את הליפסטיק הוורוד־זהר על לח־י. תחת למחות את הסימן־מלחיו, עטה גולד־שטיין ארשת־גאוונה ואץ ללישכת שרה־אוצר, ידידו, להראות לו (יצחק) **מו־דעי...“**

נאה והרורה, בלוויית בעלה יצחק, לחתונה ווג מיסעדינים. משהוצע לנבון לטעום מהמאכ־לים המגוונים, כיאות למיקצועם של החתן והכלה, סירבה וסיפרה שזאת החתונה השניה שהיא פוקדת, בוז אחר זו. אך למערך אחד לא יכולה היתה לטרב. פרי־צבר טבול בשמפניה. „כצברית־השנה לשעבר“, חיכה נבון, (שנבחרה בשעתו על־ידי הער־לם הזה לתואר „צברית 1956“), „איני יכולה לטרב לפרי זה.“

המינון, לבליבה של הפעילות כנסת, אינו מתפקד כשורה בימי הפגרה. בשבוע שעבר פקדו את המינון הגטוש **אריאל שרון**, רעייתו **לילי**, בלבוש צהוב־כתום, ושלוש אור־חות. כנייהוג שרון ניסו לארח את אורחותיהם כיאית, אולם התנאים במינון לא היו לטובתם. לא היו בנמצא רברי מאכל או משקה, החום העיקר על המסוכים

אחרי שנכזבו תיקוניה של **אריאלה רבדל**, לשעבר כדוברת מישרד־האוצר, לחזור ול־השתלב ברשות־השירות, או לש־מש כדוברת משלחת־ישראל באו"ם, היא נעלמה מהאופק הישראלי לטובת ארצות־הברית. הלשונות הרעות במישרד־החוץ — וכאלה אינן חסרות — מלחשות כי רבדל, שמועמדותה לתפקיד הנכסף נפסלה על־ידי

נוקטורנו של שמיר

מהו הקטע המוסיקאלי האהוב ביותר על מלא־מקום ראש־הממשלה, **יצחק שמיר**? נוקטורנו של שופן — כך סיפר שמיר. עת קיבל לפני שבועיים את התואר „יקיר מנחמיה“, הטקס החגיגי שנערך בישוב כלל הופעה של נערה בשם **חנה מונדרו**, שביצעה את הקטע. שמיר התלהב לשימעו ולחש לבני שליטא, ראש המועצה המקומית: „איך קלעתם בול! זהו הקטע המוסיקאלי האהוב עליי יותר מכל!“